

hødscollegiet ikke antager den for at være contagios, og, dersom vi atter skulde gaae ind paa denne Discussion, troer jeg ikke, at der vilde fremkomme nye Argumenter, idetmindste ikke saadanne, som skulde hentes fra den lægevidenskabelige Side. Den ene Part vilde paa-beraabe sig nogle Læger og den anden maaskee andre Læger, og derved troer jeg ikke man vilde komme videre i denne Sag. Naar vi udtrykkeligt skulde sætte i Loven, at ingen Cholerapatient maatte modtages ved Sunds- og Strømtoldstederne, forekommer det mig dog, at det var en af de Foranstaltninger, som man maatte overlade til Regjeringen, og jeg kan ikke indsee nogen egentlig Grund, hvorfor dette udtrykkeligt skulde sættes i Loven. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at, hvis det er en hensigtsmæssig og administrativ Foranstaltning, saa vil den blive truffen af vedkommende Ministerium. Med Hensyn til § 3, da har den ærede Minoritet foreslaaet, at Ordene „for de respective Havne“ skulde udgaae, og at derimod skulde sættes Ordet „hidtil“. Hertil maa jeg tillade mig at erindre om, hvorledes Forholdene ere. De danske Autoriteter kunne aldeles ikke paabyrde de fremmede Skibe, som anløbe Sundet eller Belterne, nogenformhelt Forfkrift med Hensyn til Quarantainen; det Gæste, de kunne gjøre og de skulle gjøre, er, at underrette vedkommende Skibscapitain om, at i den eller den Havn i Østersøen, hvortil han maatte være bestemt, fordrer man, at Foranstaltningerne skulle iagttages, og derefter maae de overlade til vedkommende Capitain selv, om han vil underkaste sig den eller ikke. Ordene „de for de respective Havne gjældende Quarantaineforfkrifter“ forekomme mig derfor just at sigte til, at der er forskjellige Quarantaineforfkrifter for de forskjellige østersøiske Havne, som et Skib kunde være bestemt til, og det er disse, som Capitainen skal opfordres til at iagttage. Det er altsaa, forekommer det mig, et aldeles correct Udtryk, og naar det skulde ombyttes med Ordet „hidtil“, saa forekommer det mig, at man vilde komme ind paa en ganske anden Bestemmelse; thi saa paabyrder Loven, at, indtil den forandres, skulle de hidtil gjældende Quarantaineforfkrifter overholdes, og, forsaavidt nu Regjeringen maatte

blive enig med de østersøiske Magter om, at disse Forfkrifter skulle forandres, saa bliver det jo alligevel staaende i Loven, at de hidtil gjældende Forfkrifter skulle overholdes. Men jeg veed virkelig ikke, hvorledes man da skulde forholde sig; thi man havde da en Lov, som forefkyr, hvorledes Quarantainecommissionen havde at forholde sig, naar et Skib, som var bestemt til en østersøisk Havn, ankom, og hvilke Quarantaineforfkrifter det da skulde iagttage; men, man var jo bleven enig om, at disse Forfkrifter ikke skulde iagttages, og endda skulde Loven indeholde en saadan Bestemmelse; det forekommer mig virkelig, at man derved kommer til at sige noget Andet end det, man egentlig vil sige. Med Hensyn til Ordet „Praktika“ skal jeg bemærke, at, saavidt mig bekendt, er ingen Skipper vidende om, hvad „Praktika“ betyder; jeg troer, der er aldeles ingen Nødvendighed for at bruge noget andet Ord end dette, som allerede i saa mange Aar har været vedtaget med Hensyn til Quarantaineforanstaltninger. Naar det er foreslaaet, at der skulde optages en ny Passus i Slutningen af denne Paragraph, da skønner jeg ikke, hvad man egentlig vil opnaae dermed; thi den ærede Minoritet gjorde selv opmærksom paa, at Bøffendtgjørelserne og deres Indretning, eller hvad der skal staae deri, ere ganske afhængige af Finantsministeriet. Men, er dette Tilfældet, saa seer jeg slet ikke, hvorfor man skulde optage denne Passus i Loven. Det er jo ganske vist, at der er Instructioner for vore Consulere i Udlandet om, hvad de have at indberette med Hensyn til smittsomme Sygdomme, og det er disse Indberetninger, hvortil man holder sig med Hensyn til Bestemmelserne eller Bøffendtgjørelserne om, hvorvidt et Sted er smittet eller ikke; men hvad der paalægges vore Consulere, er jo Noget, som er aldeles uafhængigt af, hvad der staaer i Loven, saa jeg seer slet ikke, at man derved vil opnaae Noget. Jeg skønner saaledes ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til at gaae ind paa de Forslag, som ere stillede af den ærede Minoritet, og jeg skal derfor slutte med at anbefale Lovforslagets Vedtagelse, saaledes som det er kommet fra det andet Thing.